

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618202543
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6618202543.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa a. s., so sídlom Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31 351 026, právne zastúpeného: Sedlačko & Partners, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: P. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, XXX XX I. Z., štátny občan Slovenskej republiky, právne zastúpenému: JUDr. Elena Matulová, advokátka, so sídlom Železničná 287/9, 987 01 Poltár, o zaplatenie 3.012,49 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9Csp/55/2018-324 zo dňa 18. mája 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 5,59 % ročne zo sumy 7 909,70 Eur od 03. 09. 2018 do zaplatenia; vo zvyšnej časti uplatneného nároku na úrok vo výške 5,59 % ročne zo sumy prevyšujúcej sumu 7 909,70 Eur, žalobu zamietá.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 30 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia okresného súdu o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol (výrok I.). O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o trovách konania (výrok II.).

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca podal voči žalovanému žalobu o zaplatenie sumy 3.012,49 Eur s prísl.. V poradí prvým rozsudkom č. k. 9Csp/55/2018-161 zo dňa 30.11.2018, vydaným okresným súdom v tejto veci, okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 400 Eur s prísl. na základe čiastočného späťvzatia žaloby zastavil. V časti o zaplatenie sumy 2.612,49 Eur s prísl. okresný súd rozhodol tak, že žalobu v časti o zaplatenie sumy 2.612,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.012,49 Eur od 07.06.2018 do 18.06.2018, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.912,49 Eur počnúc dňom 19.06.2018 do 20.06.2018, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.812,49 Eur od 21.06.2018 do 08.08.2018, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.712,49 Eur od 09.08.2018 do 08.10.2018, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.612,49 Eur od 09.10.2018 do zaplatenia, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 11.322,49 Eur od 07.06.2018 do 18.06.2018, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 11.222,49 Eur od 19.06.2018 do 20.06.2018, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 11.122,49 Eur od 21.06.2018 do 08.08.2018, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 11.022,49 Eur od 09.08.2018 do 08.10.2018, úrokom vo výške 5,59 % ročne zo sumy 10.922,49 Eur od 09.10.2018 do zaplatenia zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi „náhradu trov sporu v rozsahu 100 %“.

1.2 Proti predmetnému (v poradí prvému rozsudku, vydanému okresným súdom v tejto veci) sa žalobca odvolal. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 13Co/90/2019-229 zo dňa 26. 02. 2020 potvrdil rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9Csp/55/2018 -161 zo dňa 30.11.2018 „v odvolaní napadnutej časti výroku I., ktorou súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie 2.612,49 Eur spolu s tým špecifikovaným úrokom z omeškania; vo zvyšnej časti výroku I. a v závislých výrokoch II. a III. rozsudok okresného súdu zrušil a v uvedenom rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že výrok rozsudku, ktorým okresný súd konanie čiastočne, čo do zaplatenia 400 Eur s prísl. zastavil, zostal nedotknutý. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že po vrátení veci na ďalšie konanie doručil žalobcu súdu prvej inštancie prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 88,53 Eur. Špecifickosť medziúveru spočíva v tom, že slúži na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver. Z tohto dôvodu sú pri tomto druhu bankového produktu vedené dva účty, a to sporiteľský účet a medziúverový účet. V súlade s čl. II. ods. 2 predmetnej zmluvy o úvere bola preto splátka medziúveru rozdelená na časť splátky vo výške 0,47 % z cieľovej sumy, ktorá bola použitá na úhradu úrokov a poplatkov medziúveru na medziúverový účet a na časť splátky vo výške 0,23 % z cieľovej sumy, ktorá bola použitá na sporenie za účelom dosporenia a pridelenia cieľovej sumy na sporiteľský účet. Účelom zmluvy o stavebnom sporení je na základe plánovaného sporenia získať pridelenie cieľovej sumy a nárok na stavebný úver za podmienok uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach pre stavebné sporenie FLEXIBIL. Cieľová suma sa prideluje z fondu stavebného sporenia a jej pridelením sa končí fáza sporenia. Rozsah fondu stavebného sporenia závisí predovšetkým od peňažného správania sa všetkých účastníkov stavebného sporenia. Stavebná sporiteľňa preto nemôže pri uzavretí zmluvy o stavebnom sporení určiť presný deň pridelenia jednotlivých zmlúv o stavebnom sporení. Nárok na pridelenie cieľovej sumy vznikne stavebnému sporiteľovi po splnení troch podmienok v „pripočítacom dni“: minimálna doba sporenia je 21 mesiacov od vykonania prvého vkladu, minimálna výška nasporenej sumy a dosiahnuté hodnotiace číslo. Zmluvné strany si v článku II. ods. 2 úverovej zmluvy dohodli nasporenie sumy vo výške 40 % z cieľovej sumy, t. j. nasporenie sumy 4.979,09 Eur. Začiatok splácania bol v súlade s článkom II. bod. 3 určený na 01.04.2007, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 20.03.2007 označeným ako „Začiatok splácania úveru“. Pri pravidelnom splácaní a poukazovaní 0,23 % z cieľovej sumy = 28,63 Eur na sporiteľský účet by došlo k nasporeniu minimálnej sumy za 174 mesiacov (14,5 rokov), t. j. ku dňu 01.10.2021. Za predpokladu, že v danom období by bolo dosiahnuté najvyššie hodnotiace číslo, pričom ide o najskorší možný dátum pridelenia cieľovej sumy. Podľa článku II. ods. 4 predmetnej zmluvy o úvere, „pri pridelení cieľovej sumy a transformácii medziúveru na stavebný úver sa poberateľ úveru zaväzuje mesačne platiť splátku stavebného úveru minimálne vo výške 0,70 % z cieľovej sumy, t. j. 2.630,00 Sk a celý úver splatiť v súlade s VOP najneskôr do 8,67 roka od pridelenia cieľovej sumy“. Pridelením cieľovej sumy ku dňu 01.10.2021 by v zmysle citovaného ustanovenia bola konečná splatnosť úveru 8,67 roka (t. j. 8 rokov a 8 mesiacov) od pridelenia cieľovej sumy, čo predstavuje dátum konečnej splatnosti úveru 31.05.2030. Úroková sadzba medziúveru bola dohodnutá vo výške 5,59 % p. a. zo sumy 12.447,72 Eur za obdobie 14,5 roka. Úroková sadzba stavebného úveru bola dohodnutá vo výške 5 % p. a. zo sumy 7.468,63 Eur (12.447,72 Eur - 4.979,09 Eur) na obdobie 8,67 roka. Úroky, ktoré by žalovaný zaplatil pri riadnom plnení povinností (v zmysle záverov Najvyššieho súdu vyjadrených v uzneseniach sp. zn. 8Cdo/125/2018 a sp. zn. 5Cdo/42/2020) by predstavovali sumu vo výške 7.135,64 Eur (5.527,25 Eur/úroky v medziúvere plus 1.608,39 Eur/úroky v stavebnom úvere).

1.3 Žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vo vyjadrení k predmetnému vyjadreniu žalobcu uviedol, že z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že požaduje zaplatenie sumy 7.135,64 Eur, s čím žalovaný nesúhlasí. Ďalej uviedol, že žalobca si uplatnil svoje právo po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňom 28.03.2015 a uplynula dňa 28.03.2018. Žaloba bola podaná na súd 07.06.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Za premlčané označil žalovaný aj uplatnené úroky, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud. V uvedenej súvislosti žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že príslušenstvo pohľadávky zdieľa právny osud samotnej premlčanej pohľadávky. Ďalej uviedol, že v zmluve o úvere nebolo dohodnuté, či žalobca má nárok na úroky po zosplatnení úveru.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie, a to uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/12/2018, Všeobecnými obchodnými

podmienkami pre stavebné sporenie FLEXIBIL, úverovou kalkulačkou, vyjadreniami zástupcu žalobcu zo dňa 10.09.2020 a zo dňa 09.11.2020, vyjadrením zástupkyne žalovaného a ospravedlnením zástupkyne žalovaného z neúčasti na pojednávaní. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 497, § 499 a § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), na ust. § 52 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103 a § 121 ods. 3 zákona č. 40/1963 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) a uviedol, že pri subjektívnych majetkových právach vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali ex lege do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany, na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a aby dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia. Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie, rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že za situácie, že dlžník úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je potrebné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za ne získanou, dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinnosti profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký ako v čase jeho dojednania, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo (uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 3Cdo 1/2020).

1.5 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v uvedenej veci strany sporu uzatvorili dňa 21.11.2006 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXX/XXXX (ďalej len „predmetná zmluva o úvere“). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru zo zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX, cieľová suma bola 12.447,72 Eur, medziúverová suma 12.447,72 Eur, pri úrokovej sadzbe 5,59 % p. a. (čl. I bod 1. zmluvy). Zároveň si účastníci zmluvy dohodli, že v prípade ak poberateľ úveru mešká so zaplatením dvoch splátok medziúveru alebo stavebného úveru, je stavebná sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru (č. VI bod 2. písm. b)). Na základe uvedeného mal okresný súd za to, že strany sporu si zmluvne dohodli povinnosť platiť zmluvné úroky vo výške 5,59 % p. a. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že keďže Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí č. k. 13Co/90/2019 konštatoval, že Okresný súd Lučenec správne posúdil námietku premlčania istiny a k nej vzťahujúceho sa príslušenstva, súd nemohol žalobcovi priznať ani nárok na zaplatenie zmluvného úroku po zosplatnení úveru, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby zmluvných úrokov je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú rovnaký právny osud samotnej premlčanej pohľadávky. V opačnom prípade by sa podľa okresného súdu poprela samotná podstata úrokov ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by sa poprel inštitút premlčania ako taký. V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd konštatoval, že „pre premlčanie nároku nebolo potrebné ani hospodárne vykonávať ďalšie dokazovanie a súdnu kontrolu dodržiavania zákonných náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy“, preto žalobu zamietol.

2. Proti predmetnému (v poradí druhému) rozsudku okresného súdu sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že rozsudok okresného súdu napáda odvolaním v celom rozsahu a domáha sa, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná mu proti žalovanému v celom rozsahu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, a to z dôvodu, že mu okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), ďalej z dôvodu, že konanie má tzv. inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP) a tiež z dôvodu, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

2.1 K jednotlivým odvolacím dôvodom žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že pokiaľ ide o nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, tak pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu 06.06.2018 sumu vo výške 11.922,97 Eur, pozostávajúcu z istiny vo výške 11.322,19 Eur, úroku vo výške 414,72 Eur (od 28.03.2015 do 06.06.2018) a úroku z omeškania vo výške 186,06 Eur (od 28.03.2015 do 06.06.2018). Časť pohľadávky si žalobca uplatnil v upomínacom konaní žalobou zo dňa 21.03.2018. Platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05.06.2018 sp. zn. 1Up/236/2018 bola žalobcovi priznaná istina vo výške 8.309,70 Eur spolu s príslušenstvom (úrokom z omeškania). Keďže žalovaný podal v zákonom stanovenej lehote proti platobnému rozkazu odpor, žalobca v súlade s § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní súhlasil s prejednaním veci na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 21Csp/78/2018-126 zo dňa 03.09.2018 bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 400 Eur zastavené (z dôvodu čiastočných plnení žalovaného po podaní žaloby) a vo zvyšku bola žalobcovi pohľadávka priznaná, a to istina vo výške 7.909,70 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. špecifikovaným vo výroku rozsudku. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní uviedol, že v tomto konaní (sp. zn. 9Csp/55/2018) si uplatnil zvyšnú časť pohľadávky vo výške 3.012,49 Eur, zmluvný úrok vo výške 5,59 % p. a. zo sumy 11.322,19 Eur od 07.06.2018 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 3.012,49 Eur od 07.06.2018 do zaplatenia. Keďže došlo k čiastočným úhradám nesplateného peňažného záväzku spolu vo výške 400 Eur, žalobca sa po čiastočnom späťvzatí žaloby zo dňa 26.11.2018 domáha v tomto konaní zaplatenia sumy 2.612,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 3.012,49 Eur od 07.06.2018 do 18.06.2018, zo sumy 2.912,49 Eur od 19.06.2018 do 20.06.2018, zo sumy 2.812,49 Eur od 21.06.2018 do 08.08.2018, zo sumy 2.712,49 Eur od 09.08.2018 do 08.10.2018, zo sumy 2.612,49 Eur od 09.10.2018 do zaplatenia, ďalej úrokom vo výške 5,59 % p. a. zo sumy 11.322,49 Eur od 07.06.2018 do 18.06.2018, zo sumy 11.222,49 Eur od 19.06.2018 do 20.06.2018, zo sumy 11.122,49 Eur od 21.06.2018 do 08.08.2018, zo sumy 11.022,49 Eur od 09.08.2018 do 08.10.2018 a zo sumy 10.922,49 Eur od 09.10.2018 do zaplatenia.

2.2 V ďalšom texte odvolania žalobca zrekapituloval doterajší priebeh konania tak, že súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom vydaným v tejto veci zo dňa 30.11.2018, č. k. 9Csp/55/2018-161 žalobu zamietol s poukazom na premlčanie celého uplatneného nároku. Voči uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, na základe ktorého odvolací súd rozsudkom č. k. 13Co/90/2019-229 zo dňa 26.02.2020 odvolaním napadnutý rozsudok v časti zamietnutia nároku na zaplatenie istiny pohľadávky a prislúchajúceho zmluvnému úroku a úroku z omeškania ako vecne správny potvrdil, avšak v časti nároku na zaplatenie zmluvného úroku po zosplatnení úveru z celej pôvodnej istiny pohľadávky žalobcu 11.322,19 Eur rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil v uvedenom rozsahu na ďalšie konanie. Po zrušení predmetného rozsudku súdu prvej inštancie a vrátení veci na ďalšie konanie, súd prvej inštancie žalobu opätovne zamietol, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v dôsledku premlčania istiny nemohol žalobcovi priznať ani nárok na zaplatenie zmluvného úroku po zosplatnení úveru, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby zmluvných úrokov je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú rovnaký právny osud samotnej premlčanej pohľadávky.

2.3 V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní uviedol, že s týmto právnym názorom a s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa nestotožnil, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia premlčania vo vzťahu k zmluvným úrokom z istiny, ktorá istina nie je premlčaná a bola žalobcovi priznaná rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 21Csp/78/2018-126 zo dňa 03.09.2018. Poukázal na to, že odvolací súd v predmetnom rozsudku konštatoval správnosť postupu súdu prvej inštancie pri zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie sumy 3.012,49 Eur a k nej prináležiacemu úroku a úroku z omeškania z dôvodu premlčania uplatneného nároku. V dôsledku toho odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu v tejto časti. Ak by mal zato, že došlo aj k premlčaniu nároku na zaplatenie zmluvného úroku z celej sumy

zosplatnenej istiny (11.322,19 Eur), potvrdil by rozhodnutie prvoinštančného súdu ako celok a nevrátil by rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku rozsudku špecifikovanej časti uplatneného nároku ďalšie konanie. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní uviedol, že voči žalovanému si podanou žalobou uplatnil nárok na riadny úrok z celej dlžnej istiny, t. j. zo sumy 11.322,19 Eur, a to vzhľadom na skutočnosť, že v čase podávania návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, nebola možnosť uplatniť si riadny úrok prostredníctvom upomínacieho konania. Žalobou podanou v tomto konaní si preto uplatnil voči žalovanému nielen nárok na riadny úrok týkajúci sa časti istiny vo výške 3.012,49 Eur, ale aj nárok na riadny úrok týkajúci sa časti istiny vo výške 8.309,70 Eur, o ktorej súd rozhodoval v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 21Csp/78/2018. Pohľadávka žalobcu zodpovedajúca istine bola žalobcovi v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 21Csp/78/2018 priznaná v celom rozsahu. Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí konštatoval iba premlčanie istiny vo výške 3.012,49 Eur (po čiastočnom späťvzati žaloby išlo o sumu 2.612,49 Eur) a jej príslušenstva. Vzhľadom na túto skutočnosť súd prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozhodnutí nemohol podľa žalobcu dospieť k záveru, že nárok na riadny úrok je v celom rozsahu premlčaný, keď ani samotná istina pohľadávky žalobcu voči žalovanému nie je v celom rozsahu premlčaná. Súd prvej inštancie nesprávne interpretoval rozhodnutie odvolacieho súdu, v dôsledku čoho sú jeho závery konštatované v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia právne neudržateľné. V nadväznosti na uvedené okresný súd nemohol žalobu v časti riadneho úroku z dôvodu premlčania voči žalovanému bez ďalšieho zamietnuť, a preto je odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nezákonný a je ho potrebné zmeniť.

2.4 Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že okresný súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP). Zdôraznil, že o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP ide vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožnil realizáciu práv strane sporu do takej miery, že sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. K jednotlivým zložkám práva na spravodlivý proces možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kolektív: Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck, Praha 2016, str. 1239).

2.5 V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v odvolaní na odsek 39. až 41. rozhodnutia odvolacieho súdu, kde odvolací súd uviedol, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, aký rozhodný skutkový stav zistil a ako ho posúdil v súvislosti so zamietnutím nárok na úrok po zosplatnení úveru. Prvoinštančnému súdu odvolací súd uložil povinnosť v časti, v ktorej rozhodnutie zrušil, náležite sa vysporiadať s nárokom žalobcu na úrok po zosplatnení úveru, uviesť aký skutkový stav zistil, aké ustanovenia na zistený skutkový stav aplikoval, ako ich s prihliadnutím na obsah zmluvy o úvere vyložil, či zmluvné dojednania týkajúce sa žalobcom uplatneného nároku na úrok po zosplatnení úveru sú dostatočne v zmluve o úvere konkretizované, t. j. či z obsahu zmluvných dojednaní vyplýva dohoda zmluvných strán ohľadom nároku žalobcu na úroky po zosplatnení úveru a či uvedené zmluvné dojednania majú všetky atribúty platného dojednania (§ 37 a nasl. Občianskeho zákonníka). Odvolací súd síce dospel k právnomu názoru, že istina pohľadávky vo výške 2.612,49 Eur spolu s príslušenstvom je premlčaná, ale zároveň dospel aj k záveru, že nárok na riadny úrok nebol súdom prvej inštancie riadne posúdený. Odvolací súd sa zároveň nestotožnil s premlčaním nároku na zmluvný úrok po zosplatnení úveru, a preto bolo úlohou súdu prvej inštancie posudzovať nárok na riadny úrok ako kvázi samostatný nárok a nie ako príslušenstvo žalovanej istiny vo výške 3.012,49 Eur, ktorá istina spolu s príslušenstvom (úrokom z omeškania) už navyše po rozhodnutí odvolacieho súdu nie je predmetom ďalšieho konania.

2.6 Žalobca v odvolaní ďalej poukázal v odvolaní na R76/2016, podľa ktorého: „Postup súdu nižšej inštancie spočívajúci v nerešpektovaní záväzného právneho názoru vysloveného v zrušujúcom uznesení súdu vyššej inštancie, a to len na základe vlastného uváženia, nie je neprípustným postupom, ktorý narúša princíp právnej istoty“. Uviedol, že záväznosť právneho názoru súdu vyššej inštancie, uvedeného v zrušujúcom rozhodnutí spôsobuje, že súd nižšej inštancie je pri ďalšom rozhodovaní v danej veci týmto právnym názorom viazaný. To znamená, že súd nižšej inštancie už nemá naďalej voľnú úvahu pri právnom posúdení skutkového stavu v danom spore a je povinný riadiť sa právnym posúdením

súdu vyššej inštancie a na jeho základe spor rozhodnúť. Ide o kasačnú záväznosť zrušovacieho rozhodnutia, v zmysle ktorej je súd nižšej inštancie povinný bezvýhradne sa podriať právnomu názoru súdu vyššej inštancie, vyslovenému v zrušujúcom rozhodnutí. Prvoinštančný súd nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, s nárokom žalobcu na zmluvné úroky zo sumy 11.322,19 Eur sa nevysporiadal, a to aj napriek tomu, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať. Súd prvej inštancie iba simplexne, bez bližšieho odôvodnenia a v rozpore s názorom odvolacieho súdu opätovne žalobu zamietol z dôvodu údajného premlčania pohľadávky žalobcu. Z tohto dôvodu je rozsudok súdu prvej inštancie prekvapivý a arbitrárny. V nadväznosti na uvedené poukázal žalobca v odvolaní na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.10.2011, sp. zn. 7Cdo/42/2010, kde najvyšší súd uviedol, že predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Zákon ustanovuje, že účastníci by nemali byť zaskočení možným iným právnym posúdením vecí súdom bez toho, aby im bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska sudcovho právneho názoru a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy. Rovnako by nemali byť zaskočení takým postupom súdu, ktorý nemá oporu v predvídateľnom právnom postupe súdu, ktorý nie je v súlade s procesným právom a jeho pravidlami.

2.7 Pokiaľ ide o odvolací dôvod uplatnený žalobcom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, a to že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, žalobca v odvolaní uviedol, že účelom odôvodnenia rozsudku je umožniť strane sporu vyabstrahovať myšlienkový postup súdu pri jeho rozhodovaní. Pokiaľ súd žalobu zamietne, musí žalobcovi presvedčivým a najmä preskúmateľným spôsobom uviesť dôvody takéhoto procesného postupu, inak dochádza k odmietnutiu spravodlivosti (denegatio iustitiae). Naznačeným spôsobom však súd prvej inštancie nepostupoval, čím znemožnil vecnú reakciu žalobcu na správnosť jeho rozhodnutia. Tieto pochybenia súdu prvej inštancie vedú podľa žalobcu k nepreskúmateľnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa v odvolaní napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal s nárokom zákona aplikoval a týkajúce sa uplatneného nároku na úrok po zosplatnení úveru. Odôvodnenie svojho rozhodnutia obmedzil súd prvej inštancie iba na jeden odsek odôvodnenia, založený na záveroch, ktoré si nesprávne vyvodil z rozhodnutia odvolacieho súdu. „Tako radikálne zjednodušené odôvodnenie rozhodnutia“, nemôže podľa žalobcu spĺňať elementárne zákonné požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v odvolaní na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 327/2010 zo dňa 01.03.2020, publikovaným v časopise Zo súdnej praxe č. 13/201, kde sa uvádza: „Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutia a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie napíňa ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ ústavné kritériá vyplývajúce pre preň z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“. V súvislosti s riadnym odôvodnením súdneho rozhodnutia poukázal žalobca v odvolaní aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 110/2009 zo dňa 02.04.2009, publikovaného v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 93/2009, kde sa uvádza: „Za svojvôľu, ktorá má za následok porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, všeobecným súdom treba považovať aj nerešpektovanie kogentnej normy a príslušný formalizmus pri výklade aplikácií právnych noriem, ako aj prípady, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie nezdôvodnil buď vôbec alebo tak urobil celkom nedostatočne, prípadne ako založil na dôvodoch, ktoré v okolnostiach konkrétnej veci nemajú zjavne žiadnu relevanciu“. Absencia riadneho a presvedčivého odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v načrtnutých súvislostiach má podľa žalobcu za následok jeho nepreskúmateľnosť. Uvedené závery vyplývajú aj zo zjednocujúceho stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R2/2016, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá tzv. inú vadu konania.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca si uplatnil svoje právo po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňom 28.03.2015 a uplynula dňa 28.03.2018. Žaloba bola podaná na súd 07.06.2018, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Žalobca pôvodne podal proti žalovanému žalobu v upomínacom konaní vedenom pod sp. zn. 1Up/236/2018 o zaplatenie sumy 11.910,42 Eur. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 05.06.2018 v upomínacom konaní platobný rozkaz sp. zn. 1Up/236/2018, ktorým bol žalovaný zaviazaný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 8.309,70 Eur s príslušenstvom. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor a následne o nároku rozhodol Okresný súd Lučenec, a to rozsudkom č. k. 21Csp/78/2018-126 zo dňa 03.09.2018 tak,

že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 7.909,70 Eur s príslušenstvom v mesačných splátkach po 100 Eur. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku č. k. 13Co/90/2019-229 konštatoval, že istina je premlčaná, preto má za to, že okresný súd rozhodol správne, keď žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie zmluvného úroku po zosplatnení úveru, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby zmluvných úrokov je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú rovnaký osud, ako samotná premlčaná pohľadávka.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného (v odvolacej replike) uviedol, že trvá na to, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie na súde prvej inštancie, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutého rozsudku má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvoinštančný súd nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, s nárokom žalobcu na zmluvné úroky zo sumy 11.322 Eur sa nevysporiadal, a to napriek tomu, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať. Odôvodnenie rozsudku obmedzil iba na jeden odsek, založený na záveroch, ktoré nesprávne vyvodil z rozhodnutia odvolacieho súdu. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (v odvolacej duplike) zopakoval, že žalobca si uplatnil svoje právo po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňom 28. 03. 2015 a uplynula 28. 03. 2018. Žaloba bola podaná na súd 07. 06. 2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Žalobou uplatnená istina je premlčaná, preto podľa žalovaného súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobcovi nepriznal ani nárok na zaplatenie zmluvného úroku po zosplatnení úveru, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby zmluvných úrokov je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú rovnaký právny osud ako samotná premlčaná pohľadávka. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil a priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP a ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

8. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

9. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedení inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. Podľa ust. § 110 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.

11. Podľa ust. § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

12. Po prejednaní odvolania žalobcu odvolací súd uvádza, že odvolanie žalobcu považuje za opodstatnené, a to z nasledovných dôvodov: Súd prvej inštancie založil svoje - do výroku rozsudku premietnuté - zamietajúce rozhodnutie na závere o premlčaní nároku na zmluvný úrok vo výške 5,59 % zo sumy 11. 322,49 Eur (plus tak ako bol ďalej zmluvný úrok postupne špecifikovaný v petite žaloby) z dôvodu, že zmluvné úroky ako príslušenstvo istiny zdieľajú rovnaký právny osud ako samotná (premlčaná) istina, argumentujúc tým, že počiatok plynutia premlčacej doby zmluvných úrokov je totožný

s počiatkom plynutia premlčacej doby samotnej istiny (peňažného dlhu), a teda keďže žalobou uplatnený nárok na zaplatenie istiny v sume 2.612,49 Eur (predstavujúcej predmet sporu po čiastočnom späťvzati žaloby a následnom čiastočnom zastavení konania čo do sumy 400 Eur) je premlčaný, je podľa okresného súdu premlčaný aj nárok na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 5,59 % zo sumy 11. 322,49 Eur, pretože v opačnom prípade by bola podľa okresného súdu popretá samotná podstata úrokov ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by bola popretá podstata premlčania. Uvedený záver súdu prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu z hľadiska skutkových zistení a v nadväznosti na to ani z hľadiska právneho posúdenia neobstojí, pretože Okresný súd Lučenec rozsudkom č. k. 21Csp/78/2018-126 zo dňa 03. 09. 2018 právoplatne priznal žalobcovi istinu v sume 7. 909,70 Eur spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným vo výroku rozsudku, ktorá suma istiny 7. 909,70 Eur predstavuje časť z celkovo dlžnej sumy úveru 11. 322,19 Eur, ktorej druhú časť vo výške 3. 012,49 Eur (po čiastočnom späťvzati žaloby v sume 400 Eur, vo výške 2.612,49 Eur) si žalobca uplatnil v tomto konaní, kde bolo o istine vo výške 2.612,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne právoplatne rozhodnuté v poradí prvým rozsudkom Okresného súdu Lučenec vydaným v tejto veci č. k. 9Csp/55/2018-161 zo dňa 30. 11. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/90/2019-229 zo dňa 26. 02. 2020 tak, že nárok na zaplatenie istiny vo výške 2.612,49 Eur spolu s tým špecifikovaným úrokom z omeškania bol z dôvodu premlčania zamietnutý (súd prvej inštancie nemal teda žalobu ako celok v poradí druhým rozsudkom vydaným v tejto veci zamietnuť; vzhľadom k tomu však, že rozsudok súdu prvej inštancie bol už raz odvolacím súdom zrušený, v zmysle ust. § 390 písm. a) CSP nemohla byť táto skutočnosť dôvodom jeho opätovného zrušenia a odvolací súd pri vymedzení predmetu odvolania vychádzal z výroku v poradí druhého odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s jeho odôvodnením). Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ príslušenstvo istiny zdieľa osud istiny (tak ako uviedol v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku súd prvej inštancie), tak výsledkom osudu príslušenstva zdieľaného s osudom nepremlčanej istiny v sume 7 909,70 Eur je nepremlčanie nároku na zmluvný úrok vo výške 5,59 % z tejto nepremlčanej istiny, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil konštatujúc, že nárok na zmluvný úrok vo výške 5,59 % v prípade zosplatnenia úveru vyplýva žalobcovi z článku VI. bod 4 Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXX/XXXX zo dňa 21. 11. 2006, kde sa tiež uvádza, že „ súčasne sa (pri zosplatnení úveru) zvyšuje platná úroková sadzba zostatku úveru o 5 % p. a. nad dohodnutú úrokovú sadzbu (5,59 % p. a.), čo však žalobca vo vzťahu k zmluvnému úroku v rámci podanej žaloby nevyužil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 30 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia okresného súdu o výške náhrady trov konania.

14. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.